

The book cover features a black cat standing on its hind legs in a grassy field at night. The cat is looking up and reaching its right paw towards a large, bright yellow star in the sky. The sky is a mix of purple and blue, filled with many smaller stars of various colors (yellow, orange, blue). In the background, there are dark silhouettes of evergreen trees. The title 'Hvězdičky z pohádek' is written in a stylized, bubbly font, with 'Hvězdičky' in yellow and 'z pohádek' in purple. The publisher's logo 'pointa' is in the bottom left corner, and the author and illustrator names are at the bottom center.

Hvězdičky z pohádek

pointa

Martina Kobyliková

Ilustrovala Veronika Nunhardtová

Hvězdičky z pohádek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Martina Kobylíková
Hvězdičky z pohádek – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

Hvězdičky z pohádek

Martina Kobylíková



Hvězdičky z pohádek

Martina Kobylíková

Ilustrovala Veronika Nunhardtová

2026

● ■ **pointa**

*Tato kniha vznikla díky lidem,
kteří jí věřili dřív, než byla napsaná do poslední tečky.*

*Děkuji všem, kteří podpořili vznik této knihy –
předobjednávkou, výběrem odměn i štědrým
sponzorským darem.
Vaše podpora měla mnoho podob a každá z nich byla
pro vznik této knihy důležitá.*

Speciální poděkování za projevenou důvěru patří:

***Jiřímu Štachovi,
Věře Zpěvákové,
Heleně Obeidové,
Richardovi a Martině Foltýnovým,
Iloně Šmerdové,
Haně Vlčkové,
Janě Kubíčkové.***

Zvláštní poděkování

Děkuji svým rodičům, **Jindřišce a Jaroslavu Šáchovým**,
a svému bratrovi **Tomáši Šáchovi** za jejich nekonečnou podporu
a víru v to, co dělám.

Mé poděkování patří také **mé rodině**, která mě po celou dobu držela
nad vodou a přispěla k tomu, že tato kniha mohla vzniknout.

Děkuji **Věrce Stavínahové Májové** za krásné básničky,
které knihu skvěle doplnily a obohatily.

Děkuji **Alžbětě „Lizzy“ Vachové** za krásnou ilustraci veverky,
která doprovází sbírku básniček.

Děkuji **Evě Hejtmánkové (Látky Evulka)** za nádherné ručně šité
polštářky, které se staly součástí odměn a udělaly radost mnoha
čtenářům.

Děkuji také **Základní škole Mánesova Otrokovice** za podporu
v crowdfundingové kampani a za sdílení knihy na svých sociálních
sítích, což významně přispělo k jejímu vzniku.

Mé poděkování patří také značce **Maxi Vita Kids**, která podpořila
vznik této knihy. Jejich vitaminy a doplňky stravy pro děti najdete
v obchodech a drogeriích.

Děkuji paní **Veronice Nunhardtové** za nádherné ilustrace,
které knize vdechly život a atmosféru.

Mé poděkování patří také paní **Lucii Skálové**, sazečce a grafičce,
za její pečlivou práci, díky níž získala kniha svou konečnou podobu.

Děkuji také paní **Báře Bečicové**, koordinátorce tiskové produkce,
za její podporu, trpělivost a pomoc od prvního kontaktu až po finální
podobu knihy.



*Pro malé i velké snílky.
Všem, kdo nepřestávají snít.*



Obsah

O koťátku, které hledalo kamaráda	12
Pohádka o unavené hvězdičce	16
O moudré sově	21
O ztracené kapičce vody	24
O kosíkovi se žlutým zobáčkem	28
O sluníčku, které ztratilo svůj úsměv	32
O šnečkovi, který spěchal pomalu	36
Proč si ptácci staví hnízda	40
O želvičce, která se bála plavat	44
O stromečku, který se snažil být užitečný	48
O zatoulaném semínku	52
O myšce, která se bála tmy	56
O studánce, která rozdávala radost	60
O měsíčku, který si přál být sluníčkem	64
O žabce, která neměla ráda vodu	68
O veverce Věrce se zlatým srdcem	72
Datel Emil a starý dub	76
Zajíček Matýsek a rozkousaná mrkev	80
Básničky od veverky Věrky	85
Pohádkové stránky	95

*Ahoj, já jsem veverka Věrka.
Každý večer, když se les uklidní
a hvězdičky se objeví na nebi,
přicházejí ke mně pohádky.
A já Ti je teď budu všechny vyprávět.*



O koťátku, které hledalo kamaráda



Na kraji lesa v malé chaloupce žila kočičí rodinka – maminka, tatínek a jejich novorozené mourovaté koťátko jménem Eliška. Jméno dostala po holčičce, která v chaloupce žila se svými rodiči a kočky měla moc ráda.

A protože bylo to malé klubíčko tak roztomilé, všichni mu začali něžně říkat Elinka. Chaloupka byla útulná, s měkkým pelíškem u krbu a miskou plnou mléka. Elinka byla zvědavá a plná energie, ale často se cítila osaměle. Toužila po kamarádovi, se kterým by mohla běhat po louce, hrát si na schovávanou a objevovat svět za lesem. Holčička Eliška byla skvělá – hladila ji, povídala si s ní a občas si spolu hrály. Ale Elinka snila o kamarádovi, který by byl jako ona. O zvířecím kamarádovi, se kterým by mohla objevovat svět.

Každé ráno se dívala z okna a představovala si, jaké by to bylo mít někoho, s kým by si mohla hrát, schovávat se v křoví nebo si jen tak povídat. V srdíčku cítila prázdné místo, které by mohl zaplnit přítel.

Jednoho dne se rozhodla, že si ho sama najde. Protáhla se škvírou v plotě a vydala se na průzkum. Venku svítilo sluníčko, tráva voněla a ptáčci zpívali. Elinka běžela po cestičce a uviděla vrabčáka, který hledal něco k jídlu.

„Ahoj, vrabčáku! Budeš můj kamarád? Nechceš si se mnou hrát?“ zamňoukala nadšeně Elinka.

Vrabčák se však vystrašeně vznesl do vzduchu.

„Promiň koťátko, ale já se tě bojím. Máš ostré dráčky!“ pípl a odletěl pryč.

Elinka smutně pokračovala dál.

„Ach jo,“ posteskla si.

U potoka uviděla žábu.

„Ahoj žábo, zahrajeme si spolu na schovávanou?“ zeptala se Elinka.

Žába si podezíravě koťátko prohlédla.

„Kdepak, koťátko. Ty jsi rychlé a já pomalá. A já ráda plavu ve vodě a ty raději běháš v trávě. To bychom si spolu moc neužili,“ kvákla a šplouch – byla pryč. Zmizela ve vodě.

Elinka byla zoufalá, posadila se na pařez a v oku se jí zaleskla slza.

„Asi si nikdy nenajdu kamaráda.“

V tu chvíli se ozvalo šustění listí a tiché zafunění. Z křoví vykouklo malé zlaté štěně. Za ouškem mělo větvičku, v chlupch bodláky z toho, jak se prodíralo ven.

„Ahoj! Ty jsi kočka?“

„Ano, jmenuji se Elinka. A ty jsi pejsek, vid?“

„Jo jo, Maxík, a rád bych si s někým hrál!“ zavrtělo ocáskem štěně.

Elinka nevěřícně zamrkala. „Ale psi a kočky přece nejsou přátelé, nebo ano?“

„Proč by nemohli být? Běhat, honit se a objevovat svět přece můžeme spolu!“ zaštěkalo štěňátko Maxík a radostně poskočilo.

Elinka se usmála. Maxík měl pravdu. Koťátka i pejsci si přece mohou hrát spolu. A tak si hráli celý den až do večera. Honili se po louce, váleli sudy v trávě, schovávali se v křoví a tolik se přitom nasmáli. Od té doby byli nejlepšími kamarády.

Hlavní myšlenka:

Přátelství a hledání



Ponaučení:

Kamarádi nemusí být stejní.
Nemusíme být stejní, abychom si mohli spolu hrát.



Test paměti:

Která zvířátka Elinka potkala?
Proč se bál vrabčák Elinky?
Kdo se stal Elinčiným nejlepším kamarádem?



Otázky pro Tebe:

S kým, nebo s čím si nejraději hraješ?
Koho by sis vybral/a za kamaráda, a proč?
Jak poznáš, že je někdo dobrý kamarád?



Tvořivá výzva:

Zkus si vymyslet vlastní příběh o zvířátku,
které si hledá kamaráda.

Pohádka o unavené hvězdičce



Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Hvězdičky z pohádek.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.